

О, як весело глядіти

Олександр Афанасьєв-Чужбинський

О, як весело глядіти,
Як сміються всі на світі,
А я з горя поманеньку
Наллю чарочку повненьку,
Вип'ю добре, посмакую
І сам з кого покепкую.
Світ широкий, своя воля,
Хоч і злая моя доля,
А мого тільки на світі –
Як на людей поглядіти,
Їх веселлям упитаться.
Бо з мене хто сміється,
То ніколи не минеться;
Бо я біс такий удався,
Що хто з мене посміявся,
Хай як хоче забуває –
Через десять год згадає,
Бо такеє чудо буде,
Що побачать усі люде –
Не побачать, то почують
Та із того покепкують.
А я з горя поманеньку
Наллю чарочку маненьку
Та на неї подивлюся,
Вип'ю та й сам посміюся.
Нехай оце оттак буде.
Послухайте, добрі люде,
Хоч я чортеня скажене,
Та не смійтесь тільки з мене.
Хоч я з того й не заплачу –
То все я чую і вибачу,
І як і я вдеру вірші –
Буде, братця, комусь гірше.